

prædæ, caritatem post effecerunt: & captâ ab Augusto Alexandria, Romam in tantum opibus ejus crevisse Orosius ait, ut duplô majora, quam antehâc, rerum venalium pretia statuerentur. Pariter & in Graciâ, perquam rarus olim vsus auri, argentumque in fodinis paucum fuit: adeo ut poculum argenteum, non sine admiratione, velut novum & insolens quidpiam videretur: ac demum post Alexandrum Maximum, qui Asiæ diripuit thesauros, opulentia est exorta. Athenæus, *dipnosophist. lib. 6. fol. m. 231. & seq.* Recteque Aristoteles *5. polit. c. 6.* scribit: Temporum felicitate, propter pacem, aut rebus aliter prosperè cedentibus, effici, ut eadem possessiones pretio longè majore æstimentur. Sic & Gonesius Sepulveda, *ad Aristot. lib. 5. polit. c. 7. n. 34.* Hâc memoriâ, inquit, in Hispania propter magnam auri & argenti copiam, ex orbe novo importatam; pretia possessionum, in quintuplum, eoque ampliùs creverunt. Lutetiæ olim, victui Studiosorum, qui in collegiis vivebant, tres solidi Parisienses, destinati erant: *Antiquitez de Paris. fol. m. 149.* quot nunc haud sufficiunt frugali cœnæ. Et de Angliâ, Henricus Savilis, *tr. de milit. Rom. fol. m. 84.* attestatur; quodd abhinc centum annis emebatur decem numis grossis, qui tùm unciam pendebant; jam post detectas Indias, vix emi posse solidis decem, aut duabus uncijs, ejusdem ponderis & probitatis suntque ideò, qui putent, satius futurum fuisse, si Peruani illi, aurum & argentum suum servassent, ac nobis majorum nostrorum reliquissent frugalitatem. Casp. Ens. *lib. 2. convival. apparat. fol. m. 286.* Polybius item, ut Strabo *6. Geograph.* ait: adscribit auri fodinarum, ad Aquileiam suo tempore, quæ apertæ sunt, ut precium auri, per Italiam universam, pro parte tertiâ fuerit deminutum. Quod idem alio modo dici potest; pretia rerum auro emptarum, auctâ tertiâ parte.

XIII. Sed aliter sentire debemus de prodigiôsâ caritate, quæ jam ab Anno cœpit, & Germaniam nostram, si de prompto remedio non dispiciatur, certò perdet. Eam enim non auri; argentiæ abundantia, sed auctio & depravatio monetæ invexit: quippè ex ejusdem proportionem, & internâ etiam bonitate, cætera cuncta recipiunt estimationem. Hancque cladem & corruptelam, non bella solùm, sed & avaritia, ac charitatis Christianæ plenissimus defectus effecerunt.

CAP. III.

Contra Otiosos, & Decoctores.

Quemadmodum sustentationis universim ratio est habenda; ita & singulis, suus ut dimensus labor sit, curandum erit. Grave etenim Reipublicæ est, vel unicū alere otiosum. Xenophon, *1. pædia Cyri.*

Otium